

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 6. S. Martinus interrogatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

Sæculum VII Calliopam Exarchum exhibuisse Mandatum Imperatoris, quo præcipiebat, ut

A. C. 654. alius pro se Papa eligeretur. Qua de-

re dicit: *Istud buc usque nunquam factum*

Sup. Lib. est, nec unquam futurum spero, () sed*

XXXVIII. absente Episcopo Archidiaconus, Archi-

§. 20. presbyter, & Primicerius ejus locum te-

nent. Enarratis omnibus, quæ in itine-

re tulerat, sub finem addit: Quadrage-

inta septem dies effluxerunt, ex quo li-

centiam lavandi nec aqua calida nec fri-

p. 65. gida obtainere potui. Corpus mibi est de-

fatigatum, & frigore adstrictum. Nam

profluvium usque in hanc diem nec terra

nec mari quiescere me permisit, omnes ar-

tus languent, & cum subit cupidus alimen-

ti, deest tale, quod stomachum fovere, &

firmare posset, illud vero, quod mibi præ-

betur, nauseam creat. Spero in Deo, qui

omnia videt, & credo, Optimum Numen,

postquam me ex hac misera vita evocave-

rit, peccata eorum requisitorum, qui me

persequuntur, ut ad Pœnitentiam addu-

cat.

§. VI.

S. Martinus interrogatur.

Die Veneris, 15. Dec. anno 654. S. Mar-

tinus

(*) In his verbis magna vis inest ad deci-
dendam Quæstionem; an Eugenius ante S. Mar-
tini obitum Legitimus Pontifex fuerit. Sed,
interdum Necessitas non habet Legem.

tinus Papa e carcere suo eductus in Do- Sæculum VII
mo Bucoleonis Sacellarii id est ærario A.C. 654.

præfeti sistitur, quo ut totus Senatus con-
veniret, pridie mandatum fuerat. Cum Commem.
S. Martinus in sella perferretur, nam na- p. 68.

vigatio & carcer corporis infirmitatem
auxerant, Præfectus eum adhuc multis
vestigiis remotum surgere jussit, & stan-
tem ibi permanere. Tum ministris di-
centibus, infirmum firmo vestigio consi-
stere non posse, Præfectus ira ardens
præcepit, ut ex utroque latere ab adstan-
tibus sustineretur; quod factum est.

Præfectus profatus est in hunc mo-
dum: *Edic miser! quid mali Imperator
tibi fecit? An quidquam rerum tuarum
tibi rapuit? An vi adhibita te oppres-
sit?* Papa nihil respondente, Præfectus
voce ad Auctoritatis speciem composi-
ta: *Non respondes? illico Accusatores
tui aderunt.* Statimque intrare juben-
tur viri numero viginti, plerique milites,
immaniter feroce. Aliqui cum Olym-
pio Exarcho fuerant, & præter alios An-
dreas illius Notarius.

Papa, cum hos ingredientes conspi-
ceret, subridens dixit: *Suntne hi testes?
hæc vestri Judicii forma est?* Tum ut
super Evangelia jurare jussi sunt, dixit
ad Magistratus: *Rogo vos in Nominis
Domini! ne homines istos ad jurandum
compellatis. Dicant sine juramento quod*

Hist. Ecclesiast. Lib. IX.

N vo-

Sæculum VII voluerint, & vos facite, quod lubet. Cur
A. C. 654. animas suas perjurio perdant?

Primus Accusatorum erat Dorotheus, Patricius ex Cilicia, qui de Papa loquens addito juramento dixit: *Si quinques decies mori posset, toties jure merito capite plecteretur vir iste, totius Occidentis pernicies.* Amicus Olympii fuit, atque Imperatoris & Reipublicæ infensissimus hostis. Alius quoque ex testibus dixit, Papam cum Olympio conjurasse, & iuramentum a militibus exegisse. Papa interrogatus, an hæc ita essent, respondit: *Si verum audire vultis, dicam. Quando scriptus fuit Typus, & ab Imperatore Romam missus . . . Hic loquentem turbavit Troilus Prætor clamando: Ne nobis de Fide verba facias, nam de criminis læse Majestatis quæstio est.* Omnes Christiani & Orthodoxi sumus, tam nos quam Romani. Utinam verum dices! inquit Papa, verum tamen in terribili Iudicii die hac super re contra vos Testimonium dicam.

Troilus iram non tenens dixit: *Quando sciebas, Olympium, illud hominis monstrum, contra Imperatorem dira moliri, quare non prohibuisti nefas? Quare consensisti?* Papa respondit: Edic, Domine Troile! quando Georgius, qui Monachus fuit, & deinde Magistratum obtinuit, ex castris hic venit, & quod non

non ignoras, fecit, ubi tunc eras tu, & Sæculum VII
 qui jam tecum sunt? Non solum non ob- A.C. 654.
 stistis, sed perorantem audivistis, &
 ille, quoscumque lubuit, e Palatio ejecit.
 Et quando Valentinus Purpuram induit,
 accepto Imperatoris mandato, & cum
 ipso consedit, ubi eratis? Quare non
 prohibuistis? Quare econtra vos omnes
 ad ejus partes transvistis? Ego vero
 quid potuisssem objicere Olympio, omnibus
 Italiæ viribus succinco? vel a me forte
 Exarchus constitutus est? Sed obtestor S. Niceph.
 vos in Dei omnipotentis nomine, facite hist. p. 20.
 mibi cito, quod decrevistis; Deus enim
 scit, quod magnam mibi mercedem præ-
 parentis. Quis ille Georgius fuerit, de
 quo S. Pontifex, non dispicio, sed Va-
 lentinus erat Dux illius factionis, quæ
 Martinæ Imperatrici adversabatur. Pa-
 pa latine loquebatur, & quæ dicebat, a
 Consule Innocentio Thomæ Filio, na-
 tione Africano, Græce referebantur; at
 Præfectus ærario S. Papæ responsis irri-
 tatus Innocentio dixit: *Non est opus, ut*
quæ dicat, nobis interpreteris. Mox ex
 Scriba Sagolevo quæsivit, an alii præ-
 terea testes ad fores starent. Hic in-
 quirat: *Ita Domine, plures adsunt.* Ve-
 rum qui huic Cœtui præerant, dixerunt,
 hos sufficere.